

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

Вул. Жилянська, 14, м. Київ, 01033

Суб'єкт права на конституційне подання:

47 народних депутатів України

**Уповноважені представники суб'єкта
права на конституційне подання за
дорученням:**

Пташник Вікторія Юріївна

вул. Грушевського, 5, м. Київ, 01008

Тел.: +(044) 255-29-03

Ел. пошта: Ptashnyk.Viktoriiia@rada.gov.ua

Гопко Ганна Миколаївна

вул. Грушевського, 5, м. Київ, 01008

Тел.: +(044) 255-21-07

Ел. пошта: Hopko.Hanna@rada.gov.ua

Кириченко Юлія Миколаївна

вул. Хрещатик 4, оф. 13, м. Київ, 01001

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

**щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень
другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого
частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про
Регламент Верховної Ради України» № 1861-VI**

**(офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010,
№ 14-15, № 16-17, ст.133) в редакції Закону України «Про**

Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII

**(офіційне опублікування: «Голос України» від 02 серпня 2017 року №
141)**

Відповідно до статей 147, 150 Конституції України, пункту 1 частини першої статті 7, частин першої-третьої статті 51, статті 52 Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII (зі змінами, внесеними згідно із Законом № 2147-VIII від 03.10.2017), суб'єкт права на конституційне подання – 47 народних депутатів України – звертається до Конституційного Суду України із конституційним поданням щодо визнання такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) положень другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частини четвертої 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10 лютого 2010 року № 1861-VI (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 14-15, № 16-17, ст.133) в редакції Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII (офіційне опублікування: «Голос України» від 02 серпня 2017 року № 141).

Відповідно до частини третьої статті 148 Конституції України відбір кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України здійснюється на конкурсних засадах у визначеному законом порядку. Вичерпними вимогами до судді Конституційного Суду України є: громадянство України, володіння державною мовою, досягнення на день призначення сорока років, вища юридична освіта і стаж професійної діяльності у сфері права щонайменше п'ятнадцять років, високі моральні якості та бути правником із визнаним рівнем компетентності.

На реалізацію вказаних нових конституційних положень статтею 12 Закону України «Про Конституційний Суд України» врегульовано засади порядку відбору кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України. Звертаємо увагу, що стаття 12 Закону України «Про Конституційний Суд України» встановила лише засади порядку відбору та надала можливість врегулювати інші питання порядку відбору у нормативно-правових актах. При цьому підпунктом «в» пункту 9 частини дев'ятої Розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про Конституційний Суд України», Закон України «Про Регламент Верховної Ради України» було доповнено статтею

208⁴, яка деталізувала порядок призначення на посаду суддів Конституційного Суду України лише Верховною Радою України.

Так, відповідно до частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» депутатська фракція (депутатська група), група позафракційних народних депутатів подає пропозицію щодо кандидата на посаду судді Конституційного Суду України разом із заявою особи, яка виявила намір обійняти посаду судді Конституційного Суду України, та документами, визначеними частиною четвертою статті 12 Закону України «Про Конституційний Суд України», до комітету, до предмета відання якого належать питання правового статусу Конституційного Суду України, протягом тридцяти календарних днів з дня оголошення про початок прийому пропозицій депутатських фракцій (депутатських груп).

Абзацом другим частини третьої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» встановлено, що право подання пропозиції щодо кандидата на посаду судді Конституційного Суду України може реалізувати також група позафракційних народних депутатів у кількості, не меншій за кількісний склад найменшої депутатської групи.

Таким чином, положення абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», поза іншим, фактично запровадило окрему вимогу до кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України, що призначаються Верховною Радою України, – бути номінованим депутатською фракцією (депутатською групою), група позафракційних народних депутатів, що суперечить Конституції України.

Відповідно до частини третьої статті 51 Закону України «Про Конституційний Суд України» нижче наводимо обґрунтування тверджень щодо невідповідності положень другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» частині третій статті 22, частині другій статті 24, статті 38, частинам третій та четвертій статті 148 Конституції України (неконституційності).

20 вересня 2018 року Верховна Рада України ухвалила Постанову «Про

призначення на посади суддів Конституційного Суду України» № 2574-VIII (офіційне опублікування «Голос України» від 27 вересня 2018 року — № 181), якою призначила на посади суддів Конституційного Суду України Завгородню Ірину Миколаївну та Первомайського Олега Олексійовича.

Відповідно до частини другої статті 147 Конституції України одним із принципів діяльності Конституційного Суду України є принцип незалежності. Однією із гарантій його реалізації є передбачений статтею 148 Конституції України відбір кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України на конкурсних засадах.

Вказані конституційні положення є новелою та з'явилися внаслідок конституційної реформи в частині правосуддя від 2 червня 2016 року. Метою цих конституційних змін в частині реформи конституційного судочинства було посилення незалежності єдиного органу конституційної юрисдикції. На досягнення цієї мети насамперед було і встановлено відбір кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України на конкурсних засадах у визначеному законом порядку.

Відповідно до преамбули Закону України «Про Конституційний Суд України» «цей Закон визначає порядок організації та діяльності Конституційного Суду України, статус суддів Конституційного Суду України».

На реалізацію нових конституційних положень Парламент ухвалив нову редакцію Закону України «Про Конституційний Суд України», зокрема у статті 12 Закону встановив засади порядку відбору кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України як гарантію незалежності суддів Конституційного Суду України, що є складовою їх статусу.

Статтею 148 Конституції України встановлено, що відбір кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України здійснюється на конкурсних засадах у визначеному *законом* порядку. Системне тлумачення положень статті 148 Конституції України, преамбули та статті 12 Закону України Закону України «Про Конституційний Суд України» дає підстави вважати, що саме Законом України «Про Конституційний Суд України» визначені засади здійснення відбору кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України.

Законом України «Про Конституційний Суд України» передбачене особисте подання заяви особи, що виявила намір обійняти посаду судді Конституційного Суду України. Згідно з частиною четвертою статті 12 Закону України «Про Конституційний Суд України» Конкурсна комісія, Комітет, Рада суддів України упродовж одного місяця з дня оголошення про початок конкурсу в межах загального строку проведення конкурсу, передбаченого частиною шостою цієї статті, приймає заяви від осіб, які виявили намір обійняти посаду судді Конституційного Суду і відповідають встановленим Конституцією України вимогам.

Водночас частина четверта статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» встановлює, що депутатська фракція (депутатська група), група позафракційних народних депутатів подає пропозицію щодо кандидата на посаду судді Конституційного Суду України разом із заявою особи, яка виявила намір обійняти посаду судді Конституційного Суду України, та документами, визначеними частиною четвертою статті 12 Закону України «Про Конституційний Суд України», до комітету, до предмета відання якого належать питання правового статусу Конституційного Суду України, протягом тридцяти календарних днів з дня оголошення про початок прийому пропозицій депутатських фракцій (депутатських груп).

Абзацом другим частини третьої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» встановлено, що право подання пропозиції щодо кандидата на посаду судді Конституційного Суду України може реалізувати також група позафракційних народних депутатів у кількості, не меншій за кількісний склад найменшої депутатської групи.

Другим реченням абзацу першого частини третьої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» передбачено, що депутатська фракція (депутатська група) може запропонувати по одному кандидату на кожну вакантну посаду судді Конституційного Суду України.

Положення другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» фактично запроваджують додаткову, не

встановлену Конституцією та Законом України «Про Конституційний Суд України» вимогу до кандидата на посаду судді Конституційного Суду України, а саме - бути номінованим депутатською фракцією (депутатською групою), групою позафракційних народних депутатів.

На думку професора Ганса-Георга Генріха, не може бути ніяких критеріїв політичного підбору кандидатів. Єдиним критерієм (крім професійної кваліфікації) має бути відданість системі конституційних цінностей та правам людини. (Гарантії незалежності конституційного правосуддя та втручання конституційних судів в публічну практику, 2001 рік, CDL-JU (2001) 39, [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-JU\(2001\)039-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-JU(2001)039-e)).

Відповідно до Рішення Конституційного Суду України у справі щодо офіційного тлумачення статей 3, 23, 31, 47, 48 Закону України «Про інформацію» та статті 12 Закону України «Про прокуратуру» (справа К.Г.Устименка) від 30 жовтня 1997 року № 5-зп, винятки з конституційних норм встановлюються самою Конституцією, а не іншими нормативними актами. Таким чином, положення другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» порушують частину четверту статті 148 Конституції України.

Запровадження на рівні закону додаткової вимоги до особи, що виявила намір обійняти посаду судді Конституційного Суду, що не передбачена Конституцією України, не дає можливості особам, які не мають підтримки депутатських фракцій (депутатських груп), груп позафракційних народних депутатів, обійняти посаду судді Конституційного Суду України та реалізувати своє конституційне право, передбачене статтею 38 Конституції України.

Відповідно до Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення третього речення частини першої статті 13 Закону України "Про

психіатричну допомогу" (справа про судовий контроль за госпіталізацією недієздатних осіб до психіатричного закладу) від 1 червня 2016 року № 2-рп/2016, обмеження щодо реалізації конституційних прав і свобод не можуть бути свавільними та несправедливими, вони мають встановлюватися виключно Конституцією і законами України, переслідувати легітимну мету, бути обумовленими суспільною необхідністю досягнення цієї мети, пропорційними та обґрунтованими, у разі обмеження конституційного права або свободи законодавець зобов'язаний запровадити таке правове регулювання, яке дасть можливість оптимально досягти легітимної мети з мінімальним втручанням у реалізацію цього права або свободи і не порушувати сутнісний зміст такого права.

Обмеження, встановлені другим реченням абзацу першого частини третьої, абзацом другим частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», не мають жодної легітимної мети та не є обґрунтованими. Навпаки, встановлення обов'язкової підтримки кандидата на посаду судді КСУ депутатською фракцією (депутатською групою), групою позафракційних народних депутатів політизує процес призначення суддів Парламентом та обмежує доступ осіб, що самостійно виявили бажання взяти участь у відборі суддів КСУ у Парламенті. Це створює привілеї для кандидата на посаду судді КСУ, підтриманого депутатською фракцією (депутатською групою), групою позафракційних народних депутатів та встановлює обмеження для таких кандидатів, які не мають такої підтримки, що суперечить частині другій статті 24 Конституції України.

Таким чином, зважаючи на вищевикладене, положення другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» порушують частину третю статті 22, частину другу статті 24, статтю 38 Конституції України.

Так, семеро кандидатів, що виявили намір обійняти посаду судді Конституційного Суду України, подалося на відбір суддів КСУ у Парламенті.

Трое з них подали свої кандидатури самостійно, як і передбачає ч. 4 ст. 12 Закону України «Про Конституційний Суд».

Рішенням Комітету з питань правової політики та правосуддя про конкурс на посади суддів конституційного Суду України від 16 листопада 2017 року було відмовлено в участі у відборі кандидатам, які самостійно подали свої кандидатури, і допущено виключно кандидатури, подані депутатськими фракціями. Відповідно до рішень Комітету з питань правової політики та правосуддя, ухвалених на засіданні № 68 від 4 квітня 2018 року, було прийнято рішення рекомендувати ВРУ усіх висунутих фракціями кандидатів. Під час розгляду питання про призначення суддів Конституційного Суду України на пленарному засіданні Верховної Ради України від 20 вересня 2018 року, Комітет з питань правової політики та правосуддя запропонував Верховній Раді України визначитися шляхом голосування щодо призначення чотирьох кандидатів, які були висунуті виключно депутатськими фракціями. За результатами проведеного голосування у Верховній Раді України двоє з зазначених кандидатів були призначені суддями Конституційного Суду України. Обговорення та голосування по іншим кандидатам, що не були висунуті депутатськими фракціями, у пленарному засіданні Верховної Ради України не здійснювалося.

Незважаючи на передбачене частиною другою статті 148 Конституції України положення, згідно з яким Президент України, Верховна Рада України та з'їзд суддів України призначають по шість суддів Конституційного Суду України, статус судді Конституційного Суду є єдиним. Відповідно, особи, які виявили намір обійняти посаду судді Конституційного Суду та проходять відбір на посаду судді через різні органи в залежності від суб'єкта призначення, мають відповідати вимогам до судді Конституційного Суду.

Як було зазначено, Рішенням Комітету Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя від 16 листопада 2017 року було відмовлено в участі у відборі кандидатам на посаду судді Конституційного Суду України, щодо осіб, яких призначає Верховна Рада України, які самостійно подали свої кандидатури, і допущено виключно висунувців депутатських фракцій. При

цьому, Комітет з питань правової політики і правосуддя під час розгляду питання про призначення суддів Конституційного Суду України на пленарному засіданні Верховної Ради України від 20 вересня 2018 року навіть не запропонував народним депутатам розглянути кандидатури осіб, які відповідають встановленим вимогам до судді Конституційного Суду України, але не були висунуті депутатськими фракціями. Таким чином, Комітетом з питань правової політики і правосуддя були обмежені права кандидатів, які відповідають встановленим вимогам до судді Конституційного Суду України, але не знайшли підтримки у депутатських фракцій і не були ними висунуті.

При цьому, двоє кандидатів з трьох, яким було відмовлено Комітетом ВРУ, попередньо брали участь у відборі на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає З'їзд суддів. Відповідно до Рішення Ради суддів № 59 від 12 жовтня 2017 «Щодо відповідності осіб, які виявили намір обіймати посаду судді КСУ», щодо цих кандидатів було встановлено їх відповідність вимогам, встановленим Конституцією України та Законом України «Про Конституційний Суд України». Таким чином, щодо одних і тих самих осіб уповноважені органи по-різному оцінили відповідність таких осіб вимогам до судді Конституційного Суду, встановленим Конституцією України та Законом України «Про Конституційний Суд України». Таким чином, положення другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» порушують єдиний статус судді Конституційного Суду та підривають принцип юридичної визначеності в процесі відбору суддів Конституційного Суду.

Як було описано вище, Закон України «Про Регламент Верховної Ради України» передбачив окрему процедуру проведення підготовки до відбору кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України та, власне, саму процедуру відбору. Відповідно до частини другої статті 1 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», Регламент встановлює порядок підготовки і проведення сесій Верховної Ради, її засідань, формування державних органів, визначає законодавчу процедуру, процедуру розгляду інших питань, віднесених

до її повноважень, та порядок здійснення контрольних функцій Верховної Ради. Отже, відповідно до статті 148 Конституції України, частини другої статті 1 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», преамбули та статті 12 Закону України «Про Конституційний Суд України», Закон України «Про Регламент Верховної Ради України» не може врегульовувати відбір кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України, а виключно регулювати процедурні аспекти здійснення функцій та реалізації повноважень Верховною Радою України. Таким чином, зважаючи на вищевикладене, положення абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» порушують частину третю статті 148 Конституції України, якою встановлено, що відбір кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України здійснюється на конкурсних засадах у визначеному *законом* порядку.

Також звертаємо увагу на положення другого речення абзацу першого частини третьої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», яке передбачає, що депутатська фракція (депутатська група) може запропонувати по одному кандидату на кожну вакантну посаду судді Конституційного Суду України. Це положення є пов'язаним з положеннями абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», які порушують частину третю статті 148 Конституції України щодо конкурсних засад здійснення відбору кандидатур на посаду судді Конституційного Суду. Так, зазначене друге речення абзацу першого частини третьої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» може навіть без урахування змісту положень абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ цього ж Закону бути розтлумачене так, що на посаду судді Конституційного Суду України можуть претендувати тільки особи, запропоновані депутатськими фракціями. У той же час, в сукупності зі згаданими положеннями абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», друге речення абзацу першого частини третьої статті 208⁴ цього ж Закону передбачають процедуру відбору кандидатур

на посаду судді Конституційного Суду України, що суперечить вимогам Конституції України. Таким чином, положення другого речення абзацу першого частини третьої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» також порушують частину третю статті 148 Конституції України.

Окремо зазначимо, що відповідно до частини третьої статті 11 Закону України «Про Конституційний Суд України», через яку реалізовується принцип незалежності Конституційного Суду, передбачений частиною другою статті 147 Конституції України, суддя Конституційного Суду має відповідати критерію політичної нейтральності. Суддя не може належати до політичних партій чи професійних спілок, публічно виявляти прихильність до них, брати участь у будь-якій політичній діяльності.

Відповідно до позиції, сформованої в документі Венеційської комісії: Композиція Конституційних Судів, 1997 рік, CDL-STD(1997)020: «однією з головних цілей процедури призначення є, як правило, забезпечення незалежності суду від політичних впливів після завершення процедури призначення...»([http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-STD\(1997\)020-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-STD(1997)020-e)). Відповідно процедура призначення має гарантувати забезпечення такої незалежності. Положення другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», що встановлюють вимогу для кандидата на посаду судді Конституційного Суду бути номінованим депутатською фракцією (депутатською групою), групою позафракційних народних депутатів, суперечать критерію політичної нейтральності та, як наслідок, частині другій статті 147 Конституції України.

Враховуючи вищенаведене, вважаємо положення другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частину четверту статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» такими, що не відповідають частині третій статті 22, частині другій статті 24, статті 38, частині третій, частині четвертій статті 148 Конституції України.

У разі виникнення необхідності в отриманні та дослідженні додаткових документів для розгляду під час підготовки справи до розгляду та конституційного провадження у справі, просимо Суд витребувати всі необхідні матеріали та відомості, що стосуються справи у порядку, передбаченому § 62 Регламенту Конституційного Суду України, ухваленому на спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України Постановою Конституційного Суду України від 22 лютого 2018 року № 1-пс/2018.

На підставі викладеного, у відповідності до вимог статей 147, 150, 152 Конституції України, пункту 1 частини першої статті 7, частини першої-третьої статті 51, статті 52 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

ПРОСИМО:

1. Визнати друге речення абзацу першого частини третьої, другий абзац частини третьої та частину четверту статті 208⁴ Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10 лютого 2010 року № 1861-VI (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 14-15, № 16-17, ст.133) в редакції Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII (офіційне опублікування: «Голос України» від 02 серпня 2017 року № 141), такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними).

Додатки:

1. Конституція України (витяг)
2. Закон України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII (витяг)
3. Закон України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10 лютого 2010 року № 1861-VI (витяг)
4. Постанова Верховної Ради України «Про призначення на посади суддів Конституційного Суду України» № 2574-VIII

5. Ганс-Георг Генріх, Гарантії незалежності конституційного правосуддя та втручання конституційних судів в публічну практику, 2001 рік, CDL-JU (2001) 39
6. Рішення Конституційного Суду України у справі щодо офіційного тлумачення статей 3, 23, 31, 47, 48 Закону України «Про інформацію» та статті 12 Закону України «Про прокуратуру» (справа К.Г. Устименка) від 30 жовтня 1997 року № 5-зп
7. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення третього речення частини першої статті 13 Закону України "Про психіатричну допомогу" (справа про судовий контроль за госпіталізацією недієздатних осіб до психіатричного закладу) від 1 червня 2016 року № 2-рп/2016
8. Рішення Комітету з питань правової політики та правосуддя про конкурс на посади суддів конституційного Суду України від 16 листопада 2017 року
9. Протокол засідання Комітету з питань правової політики та правосуддя, № 68 від 4 квітня 2018 року
10. Стенограма пленарного засідання Верховної Ради України від 20 вересня 2018 року (витяг)
11. Рішення Ради суддів № 59 від 12 жовтня 2017 «Щодо відповідності осіб, які виявили намір обіймати посаду судді КСУ»
12. Документ Венеційської комісії: Композиція Конституційних Судів, 1997 рік, CDL-STD(1997)020 (витяг)
13. Регламент Конституційного Суду України, ухвалений на спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України Постановою Конституційного Суду України від 22 лютого 2018 року № 1-пс/2018 (витяг).

ДОДАТОК ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень
другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини
третьої та частини четвертої статті 2084 Закону України «Про Регламент
Верховної Ради України» № 1861-VI

(офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, №
14-15, № 16-17, ст.133) в редакції Закону України «Про Конституційний
Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII (офіційне опублікування:
«Голос України» від 02 серпня 2017 року № 141)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Піліпис
1.	Жашишук Вікторія Ірпівна	150	
2.	Чобок Голос Васильов	80	
3.	Будимир О. І	245	
4.	Сотник О.С.	151	
5.	Мирошніченко Т.В.	192	
6.	Сиримко О.С.	130	
7.	Мариненко І.В.	141	
8.	Острикова М.Т.	146	
9.	Вадатурський В.О.	328	
10.	Єрмак О.В.	144	
11.	Веселова Т.В.	136	
12.	Тонко Т.М.	353 ₁₂₈	
13.	Кривенко В.В.	~~1542~~	
14.	Кшижкар С.М.	1521	
15.	Єрмак В.В.		

Підписи народних депутатів України до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 2084 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» № 1861-VI (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 14-15, № 16-17, ст.133) в редакції Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII (офіційне опублікування: «Голос України» від 02 серпня 2017 року № 141)

16.	Ступаківська М. О.	081
17.	Варшавський Д. А.	124
18.	Дігурський В. В.	254
19.	Мельничук О. М.	231
20.	Колотницький І. М.	452
21.	Григорук Е. П.	082
22.	Томар В. В.	351
23.	Григорук О. В.	315
24.	Добрянський Д. О.	313
25.	Мельничук Б.	319
26.	Сорочаківський Н. А.	291
27.	Чорнобаєва О. Б.	113
28.	Руденко С. В.	409
29.	Білий Р. Б.	343
30.	Варшавський Б. П.	411
31.	Григорук А. О.	301
32.	Григорук Т. М.	133
33.	Курчак Руксандра	074
34.	Величківський С. В.	044
35.	Варшавський Д. О.	234
36.	Олександрівський О. В.	144
37.	Варшавський М. В.	471

М.В.Варшавський/підписав

Підписи народних депутатів України до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень другого речення абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини третьої та частини четвертої статті 2084 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» № 1861-VI (офіційне опублікування: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 14-15, № 16-17, ст.133) в редакції Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII (офіційне опублікування: «Голос України» від 02 серпня 2017 року № 141)

38.	Борухівська О.Ф.	350	
39.	Морозов О.О.	294	
40.	Демурова С.В.	372	
41.	Катенко М.	084	
42.	Душак А.Ф.	244	
43.	Лебеєв А.М.	023	
44.	Корнійчук В.В.	311	
45.	Бондарук М.І.	317	
46.	Семенов С.А.	083	
47.	Пешко Р.Є.	233	
48.	Давид 47/борок від/членів		
49.	нагороджені пенсіонерами в Україні.		
50.	Корнійчук В.В.		
51.	Корнійчук В.В.		
52.	Демурова С.В.		
53.			26.11.2018р.
54.			
55.			
56.			
57.			
58.			
59.			

10/5/2018/10/10/10/10